

מסורת הש"ס

(א) תוספ' פ"ח ה"ז, וכע"ז לעיל עז.
(ב) ועי' לעיל נב. ובתו' ד"ה גג, [מנחות כג: כג. תמורה ה:],
(ג) ויקרא כב כה, (ד) ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

דברי יהודה אליבא דר"א מתני בן
בבבול בין בבבסות. אף על
ג: דמתניתין לא אחיז כרבי יהודה
ידמתני פליגי בעולה ובחטאת (ור"י)
לא לא פליגי ונאליבא דר"י לא פליגי
בעולה וחסות, ועוד דבמתני משמע
דלא פליגי בבבלי מומין אלא לכ"ע
שפך לאחא אף לר"א דמתני, מ"מ
לענין דמיייר בין בבבול בר א
בבבול דמיייר פליגי עליה, ומשני
דבבבול נמי פליגי עליה, דמתני לא

דמאשני לעיל באידך פירכא, אבל

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ממנו **ה'כ"ה** נסענו. ממנו אחת מן הכבוד ששיעור מן **ד' ט'** ממנו
 יצאנו חמשת קאמר שיה יתנין
 ממנו ודאי מן העולה ואחא רבי יהושע למימר יש צילה ודיו
 בצמחיה אחת על שניהן ולא יעבור על כל תוסוף דלית ליה רואין:

הבא כל תוסוף מהיבא. הרי אין כאן

[illegible]

אֲלֵמָה דְלִית לְהוּ רוּחִין: **שִׁקְרִיב** [כא] דִּרְבָּנָן נָמִי אִית לְהוּ רוּחִין וּמִתְנִי
לָלוּ רַבֵּי יְהוּדָה הָיָא: **שִׁרְא** **אֹמֵר קִרְיָב** [כב] וְאִפִּי לֹא קִרְב אֶחָד מֵהֶם
דִּרְבָּנֵיהֶם [כג] מֹוס בָּס לֹא יִרְאוּ לִבְס צַעֲיִינָה הוּא [כד] מִשְׁמַע הָא ע"י תַּעֲרוּבָת
יִרְאוּ צִין בְּבָלוּ כו' וּמִדֵּר' יְהוּדָה נִשְׁמַע לִרְבָּנָן דְּפִלְגִי עֲלֵיהּ בִּמְתַנִּי
וּמוֹמָקִי פְּלוּגְתָא בְּרוּחִין וְאִפִּי [כה] בִּחְטֻאת וְעוֹלָה צִין [כו] בְּבָלוּ צִין
בְּכּוֹסוֹת קִימִי וְקִמְנִי לִרְ"א הַתַּחֲמוּנִים עָלוּ לוֹ וְגַבִּי עוֹלָה וּזְכוֹר נָמִי
מִכְסִּיר בִּמְתַנִּי אֲלֵמָה שֶׁ צִילָה: וּמִשְׁנֵי רַבֵּי יְהוּדָה אֲלִיפָד דִּרְאִי. דְּמוֹקִי
פְּלוּגְתָא בְּצַעֲמֵי מוֹס דְּאִין כֶּסֶר לִרְ"א [כז] אֲלֵלָא [כח] וּמִתְנִי [כט] צִין בְּבָלוּ
צִין בְּכּוֹסוֹת וְעוֹלָה מוֹס דְּרַב אִשִּׁי [ל] לַעֲיִין אֲלֵלָא כְּגוֹן דִּרְוּבָא כֶּסֶר וְקִיבִיבָא
בִּמְצֻמָּה שִׁיעוֹר צַעֲלָת מוֹס וְעוֹד [לא] אֲבָל לִרְבָּנָן דְּפִלְגִי עֲלֵיהּ דֵּר' יְהוּדָה וּמִ

פליגי ר"ח ורצון ומש"ה מכשיר רבי אליעזר במתיריהו דאי צבול
דמתי' לעיל דאמרי רבין שפך לאמה: אלא בתחלת חטאת ו
לשנות את מקומן לתת את העולה למעלה מן החוט מפני הכ
חטאתי חטאת בתחילת עולה איך כאן מחלוקת ויחנם למטה מן החוט ד
שומתין ליסוד ויחל מן שניו מקום: לריקין איצינא. שיפסכע ע"ג
דבסוק חטאת ועולה נמי לרבין שפך לאמה. ולקמן (ע"ג) מותבי ליה מ
אף בסוק חטאת ותחילת עולה דלאו חד מקום. אף בסוק חטאת ותחילת עולה דלאו חד מקום
הם צהוייתן יהו שאם נתערבו צדמים אחרים
בכמותו ולא בחטאת: ומאי לאו דאיערב בסוק עולה שהוא שירים
וקמתי דתחילת צבור כשר צו לכתחלה שמקומו מ
לשפית שירים לכתחלה: לא תחילת עולה וצבור. דשניהם
קרא הואיל ומקום אחד להן: דאין עולין מבטלין זה
המזבח הפנימי השעיר נשפך לו. במנחת חסדוק רבה (דף ק
המוצא והדבר ידוע שם) אלא הפך מנחתה מזה השעיר מכאן
דשעמחא: והקריבו וזרקו מה ש"ל דם דם. גבי עולה
המוצא חזקו את הדם והקריבו בני אהרן חזקו אל המזבח היה לו
לא דם מה ש"ל דם דם: ה"ג מנין אשה אומר נסעב דם ע

לרוב אשי דאמור לר' אליעזר דאין צינל, דלר' יהודה דאמור דמיייר ר"א צבולל א"כ ים צינל והאדיר
נלא קשיא דמני לנימור דמיייר דאיכא רובא דם דממיה וקא ייביז למזנה שיעור דם צעלת מוס ועוד,
נן פלגיני עליה דר"י ומקמי פלוגמתייהו אף בהיכא דשנייהן שוים ומכשיר להו למרוויחה, כזכוסת פלגיני

ה"ג **אבל** סוף חמאת ו
צקן מערבית דרומית
צמחנה ראשונה של עולה
דס עולה צקן מזרחית

ובי תימא ה"נ בנתערב^א באחת אי הכי אמר
לו רבי יהושע הרי הוא עובר על כל תוסוף
הכא כל תוסוף מהיכא אלא אמר רבא^ב
בבלול לא פליגי כי פליגי בכוסות לר"א
אית ליה רואין לרבנן לית להו רואין ובבלול
לא פליגי והתניא^ג א"ר יהודה לא נחלקו ר"א
וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה
שיקרב ברובע ונרבע שלא יקרב על מה
נחלקו על דם תמימה שנתערב בדם בעלת
מום שר"א אומר יקרב בין בבלול בין
בכוסות^ד וחכ"א לא יקרב רבי יהודה אליבא
דר"א מתני בין בבלול בין בכוסות ורבנן^ה
בכוסות פליגי אמר אביי לא שנו אלא תחלת
חטאת ועולה אבל סוף חטאת [ועולה]^ו דברי
הכל מקום עולה מקום שירים א"ל רב יוסף
הכי^ז אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא
וכן אמר ר"ש^ח לא שנו אלא תחלת חטאת
ועולה אבל סוף חטאת ועולה^ט דברי הכל
מקום עולה מקום שירים א"ר^י יוחנן ואיתימא
רבי אלעזר^י עדיין היא מחלוקת מתיב רב
הונא בר יהודה^{יב} קדש הם שאם נתערב
בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף
עולה ובכור וש"מ מקום עולה מקום שירים
לא תחילת עולה ובכור ומאי קא משמע
לן^{יג} דאין עולין מבטלים זה את זה האי
מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי
היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא
דנפקא ליה מהכא מתיב רבא^{יד} והקריבו^{טו}
בני אהרן את הדם וזרקו את הדם מה

זו [ג] להכשיר זה ומתן
הגרע וי מימא משום דמי
לשלם מחתייה כגון צבור
לאפשר לשלם מחתייה יספ
דלא דמי לדינחיה למעלה
עולה להכשיר דא מחטא
במקומו [ה] שב ואל תעשה
ליתן ד' מתנות [ו] לצד מתן

פא.

אבל סוף חטאת ועוֹלָה. צמתנה שניה של עולה מיירי שהיא נקדקן מערצית דרומית דזה מקום שירים של חטאת אכל צמתנה ראשונה של עולה ישפר לאמה לרצון דאין זה מקום שירים [15] דזה עולה צקן מזרחית לפונית ושירים צקן מערצית דרומית

מיהו י"ל כיון דקסוד דרומי אינו
הפסוק אלא מטעמא דדצי' בסמוך
לו (לעיל דף גג.) דומיא דשירים פזמיים
א"כ אין קפידא דס' יתנס פזמוזות
זפיות דהכשיר דס' תחלת עולה ויהו
מוכיח קצת בסמוך גבי נתן למעלה
ולא נמלך יחזור ויתן למטה ודצי'
לאזכורי דמקום עולה מקום שירים
ושמע שאל נתן עייני כלל תמנות
עולה (צלגדן) ^לא"כ יפנה דרך שמאל
ויתן תחלה צקרון מערצית דרומית
שהוא מקום שירים ויתן שירים בציפי
קרנות: ה"ג ^לא"כ **באי** קמ"ז. מיתנה
טובא קא משמע לן ^לא"כ דיקרצו למר
כדאית ליה ד' תמנות שהן ד' ולמר
מתן אחד אע"ג דעבר על כל תגרע
או כל תוסוף ושמא י"ל כיון דדיצי
לשם מים ליכא כל תוסוף וגם לא
משום כל תגרע כיון דשז ואל תעשה
מתקן קרצו וכלל ^לא"כ קרא נמי: דרו"ך:
תנאי היינו איבא דנפקא לה
מחבא ואיבא דנפקא לה

מהבא מיתה למה דוּחַק לומַה
מנאי היא דבהקומץ רב (נמוח 33)
פריך ואימא עד דליכא מין ומינו
ועולין קייל לימא קרא קדש [א] והם
אליטריק דלס אינו ענין למין ומינו
ועולין מנהו לענין לעולין לחוד אפילו
הוי שלל מינו ועוד קשה דהכא אליבא
ד'ר' יוחנן קיימא והתם קאמר
רבי יוחנן להדיא דרשא דוּחַק מדס
הפר וע"ק נימא דאליטריק משום
דס"ד שיספך לאמה כדי שלל יעבור
על כל תוסף ועל כל תגרס [ב] וע"ק
דמאי שאל שנתעברו למטה דלמעלה
דמודה ר' יהושע דיספך ואין משנים

ה' ^[מ] להכשיר זה ומתן אחת במתן ד' משנים ועובר על שייך
מגרע וכי תימא משום דמתן א' במתן ד' אי אמרת ישפך אין שייך
לשלם תחתיה כגון בזכור ומעשר שנפסל אבל עולה וחטאת שנפסל
לאפשר לשלם תחתיהם ישפך עולה נדבה מאי איכא למימר ומיהו ^[מ] י"ל
ללא דמי דלמינים למעלה בניתנים למטה ואין לו לפסול בידים ד
עולה להכשיר דם חטאת אבל הכא שאינו פוסלו בידים אלא עומד
במקומו ^[מ] שז ואל תעשה שאני ומיהו לר"א קשה דמשנה דחייב
ליתן ד' מתנות ^[מ] לזכר מתנה אחת ועובר משום כל תוסף וצניטין
פלוגתא אף ביהיא דשמיים שכרין ומכשר להו לתרווייהו בדוכות
הוה מנשר אלא ^[מ] כדאוקימנא לשלי לא שנו. ר"ח פלוגתא דחטאת
שנתעברו לפני מתן דדם דהיא פסלי רבנן דלית להו רואין ואסור
תחתא: אבל סוף תעא. שנתעברו בתחלת עולה שנתעברו (יג)
ס תחילת מתן עולה כשר לשירי תעא וזרקס לקיר המזבח ומאליהן
היסוד ממנ העשוי כאינטרא ולא זרקס לקיר הזקוק כמשפט עולה
תימא לעיל נתן למעלה ולא נמך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה:
ולר"א דלית ליה רואין כשר ולרבנן ישפך לאמה: קדש הם. בזכור
אצדדו את שמש ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנתעברו תחתונים
לכין לתקום שירי תעא כדאמרן בציחו מקומן (לשלי נה). תן יסוד
תחילת עולה אלמא מקום תחילת עולה ותחלת בזכור הוא מקום
וס אחד להם וכיון דלרבנן יש צילה שניה כשיצין: ומאי קא
זיה. ואפילו אחד מרובה על חצירו לא בטל המועט: האי מולתא
שמתעבין דם פר ודם השעיר [שלי] י"ה"כ במתן ^[מ] דם קרנות
שאין מבטלין זה את זה: איכא דנפקא ליה נ"ו. ולקמן ^[מ] פפרש
ז"כ ^[מ] ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
ר ואין צריך לכתוב דם דמה יש לו לקבל ולזרוק ע"י שחיתא אם
בדם עולה דם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין שיקרבו
מ"ל

יצא ואמא עד לאיבא מין ומינו ועלין ה"ה דה"מ למפרכ הכי אלף על כרחך טעמא איבא והוא טעמא קרא (ריב"א ד"ל ב"ש):

עין משפט
נר מצוה

הלכה יא:

סז א מיי' פ"צ מהל' פסה"מ
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אַךְ בְּבוֹר שׁוּר לֹא בִּבְנֵי
קִישׁוּר הָיָה בְּבוֹר עַל אֵל תִּפְתָּה
בְּכֹשׁ הֵם אֵת דְּקִים תּוֹרֵל עַל
הַמּוֹמָחַ וְאֵת הַלֵּבם תִּמְסִיר
אֲשֶׁר לִרְיֵת נִיחֹל לִידָהּ;
2. וְיָצָא אֶל הַמּוֹמָחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יָדָיו וְעַל פִּי וְלִקַּח מִמֶּם
קִרְוֹת וּמִדֵּם הַשְּׂעִיר וְתָן עַל
קִרְוֹת הַמּוֹמָחַ סָבִיב;
- וְיָרָא טו, ה
3. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַתֵּבֶל אֲשֶׁר
יָדָיו וְהַקְרִיבוּ בְּנֵי אֶרֶץ
בְּהִמָּה אֶת הָדֵם וְזָרַק אֶת
הַדָּם עַל הַמּוֹמָחַ סָבִיב אֲשֶׁר
פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד;

דיקרא א, ה

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

שני כי איכא תרי קראי משני בחד